

Mit Dnsse i Deeltagelsen af Udvalgets Besættning har været det, at bringe Forsætningen i Colonialerne paa en fast og bestemt Grundbæsis, som tillader Rigsdagen for Eftertiden at frastige sig den umiddelbare Indvirkning paa Coloniallovgivningen. Den Tvivl, jeg tidligere nærede om Hensigtsmæssigheden af, her paa Rigsdagen at drøfte Colonialloven, er saa langt fra forsvunden ved de Discussioner, som vi angaaende nærværende Sag have hørt, at jeg nu virkelig er mere overbevist end nogensinde om, at baade Rigsdagen og Colonialerne vilde være bedre tjente med, at Colonialernes Forhold kun i særdeles paatrængende Tilfælde blive behandlet her paa Rigsdagen. Naar nu det foreliggende Ændringsforslag gaar ud paa en Umbæling af den i Udkastet bestemte Fordæling af Lovgivningsmyndigheden, saa ser jeg i dette Forslag ingen Bætryggelse med Hensyn til det, som i saa Hensende er min Ansættelse og mit Dnsse. Paa den ene Side er der nemlig ved de foreliggende Forslag af de ærede Medlemmer foreslaet en Udvidelse af det foreliggende Lovudkast, hvorved endeel saakaldte Grundrettigheder eller Grundbestemmelser skulle optages i samme, saa at det kommer til at ligne en Slags Basis for Colonialernes Forsætning, hvortilmod det paa den anden Side har bibeholdt endeel af den umiddelbare Indflydelse paa Lovgivningen, som i Lovudkastet var tiltænt Rigsdagen. Der opstaaer derved, om jeg saa tør kalde det, en halv Mæsûre, som jeg virkelig troer, er saa langt fra at tilveiebringe en Deel af det Gode, som jeg trængte efter, at jeg tværtimod troer, at det vil giøre Tilstanden mindre ønskelig, og forsaavidt som det foreslaede Lovudkast skulde være permanent, troer jeg, at det vil medføre større Ulemper, end det

for Dieblisset kunde tillægges Gode. Forsaavidt det af et æret Medlem (Kierkegaard) er yttret, at man ved at vedtage denne Lov kunde opnaae en vis Bætryggelse imod besyrgtede Muligheder med Hensyn til Rigsdagens Fremtid, en Bætryggelse, der skulde ligge deri, at Rigsdagen eengang havde vedtaget en Coloniallov, som var stadfæstet af H. S. Majestæt, saa kan jeg virkelig ikke følge denne Tanke og jeg kan ingenlunde tillægge den Bætryggelse nok til, at den skulde kunne overtale Nogen til, paa Grund af denne Tanke, at vedtage en Lov, som man fandt mindre god. Jeg skal i meget saa Ord endnu kun tilføie den Tanke hos mig, at jeg ikke kan forklare mig, at man skulde komme til at vedtage det foreliggende Lovudkast med de dertil giorte Ændringer undtagen af den Høielse, at det er bedre at faae Noget end Intet; men jeg troer virkelig, at denne Sammenligning kun kan bruges om aldeles homogene Ting, og at man ikke kan ansætte en Sammenligning mellem heterogene Ting, da man derved vilde komme til en meget forunderlig Consequens. Jeg skulde næsten kunne fristes til at sige, at man paa samme Maade kunde synes, at f. Ex. nogen Sygdom var bedre end ingen, og det troer jeg dog, man absolut maa protestere imod (Munterhed). Jeg troer nemlig, at en mindre god Lov er det Modfatte af en god Lov.

Formanden: Den ærede 6te Landsstingsmand for 9de Kreds (Viering) har ønsket Ordet; han har rigtignok allerede havt det to Gange, men jeg antager ikke, at Tinget har noget imod, at det atter gives ham. (Mei!). Den ærede Landsstingsmand har Ordet.